

Det ærede Medlem for Hølstebro (S. Madsen) be-
skylde mig for — det forekom mig, at han sagde:
Kassevæsen, men senere kom jeg til den Overbe-
visning, at han maatte have ment: Kassevæsen,
men dette har slet ikke Noget at bestille med, hvad
vi her talte om (Th. Nielsen: So!) ikke det
Allermindste! og endnu mindre med den af mig
omtalte Roudrift af Statens Finantser. Der er
fra min Side ikke det Allermindste i Veien
for, at man kan slaa disse forskjellige Instituter,
som ere tilstede for at støtte de aandelige Inter-
esser, sammen under Et. Men hvad der er i
Veien fra min Side, det er aarlig at bruge af
disse Instituters Kapitaler til at dække de løbende
Udgifter med. Dette har jeg Noget imod, men
det andet Spørgsmaal ligger ikke for. Der kan man
faae min Tilllutning, saa snart jeg er sikker paa, at man
vil anvende Kapitalerne efter deres Hensigt og ikke til
Andet, ikke til at oppise dem for at lette sin
egen Lomme. Paa denne Betingelse skal jeg være
med til at slaa dem sammen. Vi have igjen
faaet det ærede Medlems Anskuelse om Tienden
at høre. Han yttrede, at den var uretellig for-
delt, at der klæbede Blod og Laarer ved den, og
at Retfærdigheden krævede, at den uretellige,
ubillig fordelte Ydelse skulde afløses paa en billig
og lempelig Maade. Jeg skal ikke gaa i Rette
med Hs. Maj. høifalig Kong Knud den Hellige,
som saa uretellig har fordelt Tienden; de da-
værende Tiendeydere opførte sig som bekendt ikke
meget pænt imod ham, de slog ham ihjel i
Odense. Men til de nu saatalbte Tiendeydere,
som i Birkeligheden ikke ere Tiendeydere, vil jeg
sige, at der ikke kan være en Eneste af dem, som
ikke har modtaget sin Jord med den Byrde, som
nu hviler paa den. Dersom han har kjøbt sin
Jord, har han jo maattet kunne beregne, hvor
stort Overfludet vilde blive, og lige saa lidt som
han har nogen Ret til den Del af Jordens
Udbytte, som hører til at forrente de fastsaaende
Prioriteter i hans Eiendom, lige saa lidt har
han Ret til det, som hører til at betale den
Tiendeafgift, der hvilede paa hans Jord, da han
modtog den. Naar de derfor forlange en lempe-
lig Tiendeafløsning, siger jeg, at de forlange
Noget, som ikke tilhører dem. Men naar nu
Tiendeafløsningen er en saadan retfærdig Sag og
kræves af Almenvellet, hvorfor ville de Herrer da
indskrænke sig til Præstetienden alene? (Th. Nielsen
og Flere: Det ville vi ikke!) naa, den anden
kommer bag efter? (Stemmer: Ja vist!) ja,
det notere vi. — Til det ærede Medlem for
Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) skal jeg
gjøre en enkelt Bemærkning, og det er den, at
den Opfattelse af aandelige Interesser, som han
fremsat med, skildrede ham som min, men jeg
fremhævede netop de aandelige Interesser, som
jeg omtalte, og forklarede dem som det ærede
Medlems Begreb derom. Naar det ærede Med-
lem har villet belære mig om, at jeg har beregnet

urigtig, maa jeg give ham Belæringen tilbage;
det er ham, der har regnet urigtig. Han har
medtaget til de 900 henimod 1000 Lønninger
Biskoppers og Kapellaners, han har medtaget
det, som paa forskjellig Maade i Anledning af
denne Lov kommer til at gaa med. Men hvad
det dreier sig om, naar vi tale om Lønnings-
spørgsmaalet, er ikke, hvad Sagen koster i det
Hele, men hvad de, som skulle modtage Lønningerne,
kunne vente at faae. Det kan ikke nytte, om
denne Lov f. Ex. ved en lempelig Afløsning af
Tienden koster Staten en Million; thi vi kunne
ikke sige, at Præsterne faae den, de faae ikke
Noget af den. Naar der er Tale om Præsterens
Løn, kan det ikke hjælpe at sige, at de 900
Præster faae 15—16—17—1800,000 Daler,
thi de faae dem ikke. Det er ganske Andre, der
faae dem, end Præsterne; det gaar ikke an at
regne saaledes. Jeg skal endnu til Slutning blot
fremhæve et Punkt i Lovforslaget, som jeg vilde
have talt om før, men dengang oversaa. Det
er en Bestemmelse i § 4 om den Erstatning,
som Biskopperne skulle have for at besordre sig
selv paa Visitatsreiser. Den er fastsat til 4 Mk.
pr. Mil. Jeg veed ikke, om de Herrer tro, at en
Biskop, der skal reise rundt omkring i Landet
til Præsterne, kan staa sig Bogn til 4 Mk. pr.
Mil. En Biskop paa Visitatsreiser kan jo ikke
reise omkring med Jernbane, saa at jeg tror,
at dette er et vel moderat Bederlag.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var
Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den
Behandling

vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.

J. M. Hansen: Før jeg foreslaa, at
nærværende Lovforslag henvises til det samme
Udvalg, som det i Gaarsmødet blev besluttet at
nedsætte angaaende Regjeringens tilsvarende For-
slag.

Uden Forhandling blev J. M. Hansens
ovennævnte Forslag

vedtaget enstemmig med 61 Stemmer.

Man gif derefter til den næste Sag paa
Dagsordenen som var:

Første Behandling af „Forslag til
Lov om Bortsalg af Jorder, som ere
henlagte til Præsteembederne i Folke-
kirken.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte
1465 ff.)